

Dosarul nr. 2ra-818/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. Vl. Schibin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Corolevschi, D. Stănilă, A. Corcenco)

ÎNCHEIERE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Bălți”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Pogor împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Bălți” cu privire la încasarea suplimentului la salariu și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2020, Olga Pogor a depus cerere de chemare în judecată, contrasemnată de avocatul Victor Polivenco, împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Bălți” (în continuare IMSP „Spitalul Clinic Bălți”), solicitând încasarea sumei de 6555 de lei cu titlu de supliment la salariu și a sumei de 100000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în perioada ianuarie 2017-07 decembrie 2018 a activat în funcția de autoclavist, secția Bloc operator și sterilizare. Prin ordinul nr. 462-p din 07 decembrie 2018 a fost concediată. În aceeași perioadă, a cumulat încă o funcție de autoclavist, în aceeași secție, cu achitarea remunerației în mărime de 0,5% din salariul de funcție.

Reclamanta a menționat că, în data de 26 februarie 2019 de către Inspectoratul de Stat al Muncii a fost întocmit procesul-verbal de control seria IM nr. BL-2019-PV-15. În rezultatul controlului a fost constatată încălcarea legislației muncii de către angajator în raport cu ea, prin neachitarea sporului pentru performanțe profesionale individuale în muncă în mărime de cel puțin 15% din totalul salariilor de funcție, contrar prevederilor pct. 15 din Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2006. Angajatorului i-a fost stabilit un termen de 30 zile pentru lichidarea încălcărilor, însă până la adresarea în instanță, suplimentul la salariu nu a fost achitat.

Reclamanta a susținut că, angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” nu i-a achitat suplimentul la salariu pentru activitatea în funcția de autoclavist, în anul 2017, pentru lunile: ianuarie, mai, august, septembrie, octombrie, decembrie, în total

1710 lei, iar pentru anul 2018, până la data de 07 decembrie, suma constituie 2850 de lei.

Totodată, a precizat că, informația privind salarizarea atestă că era angajată prin cumul în funcția de autoclavist cu salariul de 50 la sută din salariul tarifar până la data de 31 august 2018, pentru care, de asemenea, nu i-a fost achitat suplimentul la salariu pentru aceeași perioadă a anului 2017, în sumă de 855 de lei și pentru anul 2018, până la data de 31 august 2018, în sumă de 1140 de lei. Astfel, restanța calculată la suplimentul la salariu, în total este de 6555 de lei.

Reclamanta a afirmat că, pentru lunile: martie, februarie, aprilie, iunie, iulie, anul 2017, pârâtul i-a achitat suma de 285 de lei pentru fiecare lună cu titlu de indicator de performanță.

În data de 29 martie 2019 a înaintat o cerere către IMSP „Spitalul Clinic Bălți” cu privire la achitarea suplimentului la salariu în baza constatărilor Inspectoratului de Stat al Muncii. Prin răspunsul IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, nr. 01.12 „P”/29 din 12 aprilie 2019, i s-a comunicat că, pentru anii 2017-2018 de gestiune, contractul de prestări servicii medicale în cadrul sistemului de asigurări obligatorii de asistență medicală încheiat cu CNAM, nu permitea instituției medicale achitarea suplimentelor la salariu de funcție lunar, sub formă de indicatori de performanță. Din acest motiv, administrația instituției nu a avut posibilitatea financiară de a achita indicatorii de performanță angajaților instituției, inclusiv ei.

Reclamanta a declarat că, în rezultatul reținerii neîntemeiate a plăților salariale, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, exprimat prin daune psihologice, care l-a estimat la suma de 100000 de lei.

Prin hotărârea din 04 iulie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Olga Pogor și s-a încasat de la IMSP „Spitalul Clinic Bălți” în beneficiul Olgăi Pogor suma de 5932,00 de lei cu titlu de restanță la plata suplimentului la salariu; în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată; s-a încasat de la IMSP „Spitalul Clinic Bălți” în beneficiul statului suma de 177,96 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Olga Pogor, reprezentată de avocatul Victor Polivenco; s-a respins apelul declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți” și s-a menținut hotărârea din 04 iulie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a conchis că, instanța de fond întemeiat a considerat justificată în fond pretenția apelantei/reclamantei Pogor Olga privind încasarea restanței la plata suplimentului la salariu sub formă de indicator de performanță și întemeiată soluția instanței privind admiterea parțială a pretenției, constatând, restanță la plata suplimentului la salariu în sumă de 5932,00 lei, în urma calculelor efectuate, ținând cont de faptul că, în perioada de referință, Pogor Olga exercita 1,5 (o unitate și jumătate) funcție de autoclavist, reieșind din plățile efectuate și cele rămase restante și reieșind din cuantumul salariului de funcție de 1900 lei și că pe parcursul perioadei indicate în acțiune (ianuarie, mai, august-octombrie, decembrie a anului 2017 și anul 2018 până la data de 07 decembrie), în concret pentru reclamantul Pogor Olga, indicatorul de performanță era în cuantum general de 15%, cu excepția lunilor august și septembrie 2018, când Comisia de evaluare a performanțelor, pentru încălcarea regimului de muncă, a evaluat-o doar cu 8% a cuantumului indicatorului de performanță.

Instanța de apel nu a reținut ca temei de casare a hotărârii instanței de fond argumentul invocat de apelantul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” precum că din insuficiența surselor financiare acordate de Compania Națională de Asigurări în Medicină pentru Asistența Medicală Spitalicească din care face parte secția unde a activat Olga Pogor, nu a fost posibilă planificarea suplimentelor la salariu pentru îndeplinirea indicatorilor de performanță profesională a muncii pentru anii 2017 și 2018, în mod prioritar fiind planificate cheltuielile pentru medicamente.

Or, conform pct. 8 din Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, la determinarea mărimii fondului de salarizare al instituției medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală se va ține cont, în mod prioritar și necondiționat, de acoperirea tuturor cheltuielilor plății muncii conform legislației. Prestatorul de servicii medicale, în mod prioritar, va acoperi cheltuielile aferente medicamentelor, consumabilelor și alimentării pacienților în volumul necesar, respectând dinamica pozitivă a cheltuielilor menționate, înregistrate în ultimii 3 ani.

Totodată, nu pot fi reținute nici invocările apelantului IMSP „Spitalul Clinic Bălți” precum că pentru unele luni ale anul 2017, din economii la salariu a fost achitat suplimentul la salariu pentru îndeplinirea indicatorilor de performanță profesională a muncii, astfel cum Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, nu prevede achitarea suplimentului la salariu pentru îndeplinirea indicatorilor de performanță profesională a muncii din economii, ci doar din sursele planificate și utilizate strict în acest scop, conform pct.15 al Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic argumentul reprezentantului apelantei, Polivenco Victor, precum că angajatorul, în temeiul art. 327 alin.(1) Codul muncii, este obligat la repararea prejudiciului moral cauzat lui Pogor Olga, manifestat prin suferințe psihice și rețineri, or, reiterând prevederile art.1998 Cod Civil supra, nu sunt întrunite condițiile stabilite de lege pentru angajarea răspunderii civile a IMSP „Spitalul Clinic Bălți” pentru cauzarea prejudiciului moral invocat în acțiune.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea acțiunii în partea încasării sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în urma neîntrunirii temeiurilor stabilite de lege pentru încasarea prejudiciului moral și neconstatării cauzării unui prejudiciu moral conform circumstanțelor cauzei.

La 01 aprilie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.86), IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

Totodată, a menționat că, rigorile Codului de Procedură Civilă denotă că,

concluziile în privința circumstanțelor de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre doar prin probe. Hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri despre circumstanțele cauzei. Hotărârea se bazează doar pe dovezile care au fost prezentate de părți și ceilalți participanți la proces în corespundere cu cerințele art. 53-56 Codului de procedură civilă, având în vedere relevanța, admisibilitatea și veridicitatea probelor.

Recurentul a considerat că, la examinarea acțiunii a fost interpretată eronat legea, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a fost emisă o hotărâre judecătorească neîntemeiată.

De asemenea, a precizat că, salariul angajaților se compune din partea fixă a salariului și reprezintă salariul de funcție lunar și constituie garanția minimă de remunerare a muncii angajaților din instituție și partea variabilă - se constituie din suplimentul la salariul de funcție lunar, stabilit pentru competențe profesionale și nivelul de realizare a indicatorilor de performanță. Suplimentul de plată la salariu, stabilit pentru performanțele profesionale individuale în muncă, poartă un caracter de stimulare a muncii și este bazat pe calitatea muncii, aportul și profesionalismul angajatului.

Pentru anii 2017-2018 de gestiune, contractul de prestări servicii medicale, în cadrul sistemului de asigurări obligatorii de asistență medicală, încheiat anual cu CNAM, nu permitea instituției medicale, achitarea suplimentelor la salariu de funcție lunar, sub formă de indicatori de performanță.

Referitor la prejudiciul moral, recurentul a pretins că, pentru apariția obligației de dezdăunare, în speța dată, trebuie să se stabilească existența unei legături de la cauză la efect între fapta comisă de către pârât și prejudiciul suferit de reclamantă, ceea ce în cazul de față nu se conturează. Astfel, fapta IMSP „Spitalul Clinic Bălți” nu a avut ca urmare lezarea drepturilor personale nepatrimoniale ale reclamantei, deoarece la dosar lipsesc probe necesare, incontestabile, pertinente și concludente care ar fi demonstrat apariția acestor urmări pretinse a fi survenite în urma faptelor imputate pârâtului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimă, inclusiv avocatului Victor Polivenco, prin scrisoarea de însoțire datată cu 14 aprilie 2021 (Vol.II, f.d.90) și a fost recepționată la 19 aprilie 2021 și 20 aprilie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.91-92).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 28 ianuarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 aprilie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.86).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces conform scrisorii de însoțire datate cu 22 februarie 2021 (Vol.II, f.d.64) și a fost recepționată de către recurent la 24 februarie 2021, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.66). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Bălți” împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți. Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat